

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 22ας Μαρτίου 2012 *

«Κοινοτικό σήμα — Ορισμός και κτήση — Προγενέστερο σήμα — Τρόποι καταθέσεως — Ηλεκτρονική κατάθεση — Μέσο που επιτρέπει τον επακριβή προσδιορισμό της ημερομηνίας, της ώρας και του λεπτού της αιτήσεως υποβολής»

Στην υπόθεση C-190/10,

με αντικείμενο αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) με απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 2010, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 16 Απριλίου 2010, στο πλαίσιο της δίκης

Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Génesis)

κατά

Boys Toys SA,

Administración del Estado,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet, E. Levits (εισηγητή), J.-J. Kasel και M. Berger, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Jääskinen

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Génesis), εκπροσωπούμενη από τις D. Garayalde Niño και A.I. Alpera Plazas, abogadas, καθώς και εκπροσωπούμενη από τον V. Venturini Medina, procurador,
- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την B. Plaza Cruz,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Κ. Γεωργιάδη, καθώς και εκπροσωπούμενη από τις Ζ. Χατζηπαύλου και Γ. Αλεξάκη,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον S. Fiorentino, avvocato dello Stato,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον E. Gippini Fournier,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 31ης Μαρτίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 27 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).
- 2 Η υπό κρίση αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (στο εξής: Génesis) και, αφενός, της Boys Toys SA., που υπεισήλθε στα δικαιώματα της Pool Angel Tomás SL, και, αφετέρου, της Administración del Estado, με αντικείμενο την απόρριψη από το Oficina Española de Patentes y Marcas (ισπανικό Γραφείο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και σημάτων, στο εξής: OEPM) της ανακοπής που άσκησε η Génesis κατά της καταχωρίσεως του ισπανικού εθνικού σήματος Rizo's.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Η πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), καταργήθηκε από την οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 299, σ. 25). Εντούτοις, λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας των πραγματικών περιστατικών, η πρώτη οδηγία 89/104 εξακολουθεί να διέπει τη διαφορά της κύριας δίκης.
- 4 Κατά το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας, με τίτλο «Περαιτέρω λόγοι απαραδέκτου ή ακυρότητας όσον αφορά συγκρούσεις με προγενέστερα δικαιώματα»:

«1. Ένα σήμα δεν καταχωρίζεται ή, αν έχει καταχωρισθεί, είναι δυνατόν να κηρυχθεί άκυρο:

- α) εάν είναι πανομοιότυπο με προγενέστερο σήμα, και τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τις οποίες το σήμα δηλώνεται ή είναι καταχωρισμένο, είναι πανομοιότυπες με εκείνες για τις οποίες προστατεύεται το προγενέστερο σήμα•
- β) εάν, λόγω της ταυτότητάς του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και της ταυτότητας ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που τα δύο σήματα προσδιορίζουν, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού, ο οποίος περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ως “προγενέστερα σήματα” νοούνται:

α) τα σήματα τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αίτησης του σήματος, αφού ληφθούν υπόψη, ενδεχομένως, τα προβαλλόμενα δικαιώματα προτεραιότητας για τα σήματα αυτά, και τα οποία ανήκουν στις εξής κατηγορίες:

i) τα κοινοτικά σήματα•

[...]

[...]

γ) οι αιτήσεις σημάτων που υπάγονται στα στοιχεία α' και β', υπό την επιφύλαξη της καταχώρισής τους•

[...]»

5 Ο κανονισμός 40/94 που καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 78, σ. 1), τέθηκε σε ισχύ στις 13 Απριλίου 2009. Εντούτοις, λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας των πραγματικών περιστατικών, η ένδικη διαφορά διέπεται από τον πρώτο κανονισμό, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003 (ΕΕ L 296, σ. 1, στο εξής: τροποποιημένος κανονισμός 40/94).

6 Το άρθρο 8 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94, υπό τον τίτλο «Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου», όριζε στις παραγράφους του 1 και 2 τα εξής:

«1. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση:

α) εάν ταυτίζεται με το προγενέστερο σήμα και τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες, για τα οποία ζητείται το σήμα, ταυτίζονται με εκείνα για τα οποία προστατεύεται το προγενέστερο σήμα•

β) εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ως «προγενέστερα σήματα» νοούνται:

α) τα σήματα τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αίτησης κοινοτικού σήματος, αφού ληφθεί υπόψη, ενδεχομένως, το προβαλλόμενο δικαίωμα προτεραιότητας, για τα σήματα αυτά και τα οποία ανήκουν στις ακόλουθες κατηγορίες:

i) κοινοτικά σήματα

[...]

β) οι αιτήσεις σημάτων που αναφέρονται στο στοιχείο α', υπό την επιφύλαξη της καταχώρισής τους•

[...]»

- 7 Το άρθρο 14 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94, υπό τον τίτλο «Συμπληρωματική εφαρμογή του εθνικού δικαίου σε θέματα παραποίησης/απομίμησης προέβλεπε, στην παράγραφο του 1, ότι τα αποτελέσματα του κοινοτικού σήματος καθορίζονται αποκλειστικά από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και, κατά τα λοιπά, οι προσβολές κοινοτικού σήματος διέπονται από το εθνικό δίκαιο για τις προσβολές εθνικού σήματος σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου X του κανονισμού 40/94.
- 8 Το άρθρο 26 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94, το οποίο προέβλεπε τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, όριζε τα εξής:
- «1. Η αίτηση κοινοτικού σήματος πρέπει να περιλαμβάνει:
- α) αίτημα καταχώρισης του κοινοτικού σήματος•
- β) τα στοιχεία ταυτότητας του καταθέτη•
- γ) τον κατάλογο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η καταχώριση•
- δ) ανατύπωση του σήματος.
2. Η αίτηση κοινοτικού σήματος συνεπάγεται την πληρωμή τέλους κατάθεσης και, ενδεχομένως, ενός ή περισσότερων τελών ανά κλάση.
3. Η αίτηση κοινοτικού σήματος πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει ο εκτελεστικός κανονισμός που αναφέρεται στο άρθρο 157.»
- 9 Κατά το άρθρο 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94, με τίτλο «Ημερομηνία κατάθεσης»:
- «Ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης κοινοτικού σήματος είναι η ημερομηνία προσκόμισης από τον καταθέτη στο Γραφείο [Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ή στην κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας κράτους μέλους ή στο Γραφείο Σημάτων της Μπενελούξ, εφόσον η αίτηση κατατέθηκε εκεί, των εγγράφων που περιλαμβάνουν τα αναφερόμενα στο άρθρο 26, παράγραφος 1, στοιχεία, υπό την επιφύλαξη της πληρωμής του τέλους κατάθεσης εντός προθεσμίας ενός μηνός από την προσκόμιση των ανωτέρω εγγράφων.»
- 10 Το άρθρο 32 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94, με τίτλο «Ισχύς της εθνικής κατάθεσης της αίτησης», όριζε ότι «η αίτηση κοινοτικού σήματος στην οποία έχει δοθεί ημερομηνία κατάθεσης ισχύει στα κράτη μέλη, ως νομότυπη εθνική κατάθεση, λαμβανομένου, ενδεχομένως, υπόψη του δικαιώματος προτεραιότητας που προβάλλεται σε υποστήριξη της αίτησης κοινοτικού σήματος».
- 11 Το άρθρο 97 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94, υπό τον τίτλο «Εφαρμοστέο δίκαιο», όριζε τα εξής:
- «1. Τα δικαστήρια κοινοτικών σημάτων εφαρμόζουν τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.
2. Για όλα τα θέματα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων εφαρμόζει το εθνικό του δίκαιο, συμπεριλαμβανομένου του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του.
3. Εφόσον δεν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό, το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων εφαρμόζει τους δικονομικούς κανόνες οι οποίοι εφαρμόζονται στις αντίστοιχες αγωγές που αφορούν εθνικό σήμα στο κράτος μέλος στο οποίο εδρεύει το δικαστήριο αυτό.»

12 Κατά τον κανόνα 5, με τίτλο «Υποβολή της αίτησης», του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1):

- «1. Το [ΓΕΕΑ] σημειώνει στα δικαιολογητικά της αιτήσεως την ημερομηνία παραλαβής τους και τον αριθμό πρωτοκόλλου. Το [ΓΕΕΑ] δίδει αμελλητί στον καταθέτη απόδειξη παραλαβής η οποία αναφέρει τουλάχιστον τον αριθμό πρωτοκόλλου, περιέχει απεικόνιση, περιγραφή ή κατ' άλλο τρόπο προσδιορισμό του σήματος, το είδος και τον αριθμό των δικαιολογητικών και την ημερομηνία παραλαβής τους.
2. Αν η αίτηση κατατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 25 του κανονισμού στην κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας ενός κράτους μέλους ή στο Γραφείο Σημάτων της Μπενελούξ, το [γ]ραφείο της κατάθεσης αριθμεί όλα τα φύλλα της αίτησης με αραβικούς αριθμούς. Το [γ]ραφείο της κατάθεσης, πριν τη διαβίβαση, σημειώνει στα συνυποβαλλόμενα δικαιολογητικά την ημερομηνία παραλαβής και τον αριθμό φύλλων. Δίδει αμελλητί στον καταθέτη απόδειξη παραλαβής η οποία αναφέρει τουλάχιστον το είδος και τον αριθμό των δικαιολογητικών και την ημερομηνία παραλαβής τους.
3. Το [ΓΕΕΑ], όταν διαβιβαστεί αίτηση από την κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας ενός κράτους μέλους ή από το Γραφείο Σημάτων της Μπενελούξ, σημειώνει στην αίτηση την ημερομηνία παραλαβής και τον αριθμό πρωτοκόλλου και χορηγεί αμελλητί στον καταθέτη απόδειξη παραλαβής σύμφωνα με την παράγραφο 1, αναφέροντας την ημερομηνία παραλαβής από το [ΓΕΕΑ].»

Το εθνικό δίκαιο

13 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχεία α και c, του νόμου 17/2001 περί σημάτων (Ley 17/2001 de Marcas), της 7ης Δεκεμβρίου 2001 (BOE αριθ. 294, της 8ης Δεκεμβρίου 2001, σ. 45579), ορίζει την έννοια του προγενέστερου σήματος ως εξής:

«α) καταχωρισθέν σήμα, η ημερομηνία καταθέσεως του οποίου ή η ημερομηνία προτεραιότητας της αιτήσεως καταχωρίσεως είναι προγενέστερη της ημερομηνίας της αιτήσεως που εξετάζεται, και το οποίο ανήκει στις ακόλουθες κατηγορίες:

- i) στα ισπανικά σήματα·
- ii) στα σήματα που αποτέλεσαν αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως με αποτελέσματα στην Ισπανία·
- iii) στα κοινοτικά σήματα·

[...]

γ) η αίτηση καταχωρίσεως σήματος κατά τα στοιχεία α και b, υπό τον όρο ότι έχει επιβεβαιωθεί η καταχώρισή του·

[...]»

- 14 Το άρθρο 11 του νόμου 17/2001, επιγραφόμενο «Καταχώριση της αιτήσεως», προβλέπει στην παράγραφο 6 τα εξής:

«Το αρμόδιο για την παραλαβή της αιτήσεως όργανο πιστοποιεί, κατά την παραλαβή του, τον αριθμό της αιτήσεως και την ημέρα, την ώρα και τα πρώτα λεπτά της καταθέσεώς του, κατά τους προβλεπόμενους από τον νόμο τύπους.»

- 15 Το άρθρο 13 του νόμου 17/2001 προβλέπει τα εξής:

«1. Η ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως είναι αυτή κατά την οποία βάσει του άρθρου 11 το αρμόδιο όργανο παραλαμβάνει τα έγγραφα που περιέχουν τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 12, παράγραφος 1.

2. Η ημερομηνία καταθέσεως των αποστελλομένων ταχυδρομικώς αιτήσεων είναι αυτή κατά την οποία η αρμόδια ταχυδρομική υπηρεσία παραλαμβάνει τα δικαιολογητικά που περιέχουν τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 12, παράγραφος 1, εντός ανοικτού φακέλου με συστημένη επιστολή και με αποδεικτικό παραλαβής και παραλήπτη το αρμόδιο για την παραλαβή της αιτήσεως όργανο. Η ταχυδρομική υπηρεσία πιστοποιεί την ημέρα, την ώρα και το λεπτό της καταθέσεως.

3. Αν κάποιος από τα διοικητικά όργανα ή μονάδες που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους παραλείψει να πιστοποιήσει, κατά την παραλαβή της αιτήσεως, την ώρα της καταθέσεως, λογίζεται ως ώρα καταθέσεως η τελευταία ώρα της ημέρας. Αν δεν έχει καταγραφεί το λεπτό της ώρας, τεκμαίρεται ότι η κατάθεση έλαβε χώρα το τελευταίο λεπτό της ώρας. Αν δεν έχουν πιστοποιηθεί ούτε η ώρα ούτε το λεπτό, η κατάθεση λογίζεται ότι έλαβε χώρα κατά την τελευταία ώρα και το τελευταίο λεπτό της ημέρας.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 16 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι το πρωί της 12ης Δεκεμβρίου 2003, η Génesis κατέθεσε στο ΓΕΕΑ, αντιστοίχως, στις 11:52 και στις 12:13, ηλεκτρονικώς δύο αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικών σημάτων, ήτοι του λεκτικού σήματος Rizo, για προϊόντα των κλάσεων 16, 28, 35 και 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, καθώς και του λεκτικού σήματος Rizo, El Erizo, για προϊόντα των κλάσεων 16, 35 και 36 κατά την έννοια του εν λόγω διακανονισμού.
- 17 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει επίσης ότι, στις 17:45, η Pool Angel Tomás SL ζήτησε από το OEPM να καταχωρίσει στην Ισπανία το λεκτικό σήμα Rizo's στην κλάση 28 του ως άνω διακανονισμού.
- 18 Η Génesis άσκησε ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως του εθνικού σήματος, καθόσον θεωρούσε ότι τα λεκτικά κοινοτικά σήματα Rizo και Rizo, El Erizo ήταν προγενέστερα αυτού.
- 19 Δεδομένου ότι το OEPM απέρριψε με την από 9 Δεκεμβρίου 2004 απόφαση την ανακοπή, η Génesis άσκησε ενδικοφανή προσφυγή, ζητώντας από το OEPM να κρίνει ότι τα κοινοτικά σήματα των οποίων η ίδια είναι δικαιούχος είχαν προτεραιότητα, λόγω του ότι η αίτηση καταχωρίσεώς τους κατατέθηκε ηλεκτρονικώς στις 12 Δεκεμβρίου 2003 και αυτή ήταν η ημερομηνία που έπρεπε να ληφθεί σχετικώς υπόψη.

- 20 Με την από 29 Ιουνίου 2005 απόφαση το ΟΕΡΜ απέρριψε την εν λόγω προσφυγή. Το ΟΕΡΜ έκρινε εκ νέου ότι δυνάμει του άρθρου 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94 έπρεπε να θεωρηθεί ότι η αίτηση καταχώρισεως των επίδικων κοινοτικών σημάτων κατατέθηκε στις 7 Ιανουαρίου 2004, ημερομηνία κατά την οποία κατατέθηκαν οι γραπτές αιτήσεις και ότι η ημερομηνία αυτή ήταν μεταγενέστερη της αιτήσεως καταχώρισεως του ισπανικού σήματος Rizo's.
- 21 Επιληφθείς κατόπιν προσφυγής που άσκησε η Génesis κατά της αποφάσεως αυτής, ο δεύτερος σχηματισμός του τμήματος διοικητικών διαφορών του Tribunal Supremo de Justicia de Madrid επικύρωσε με την από 7 Φεβρουαρίου 2008 απόφαση την ορθότητα της καταχώρισεως του ισπανικού σήματος Rizo's. Το δικαστήριο έκρινε ότι ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως των κοινοτικών σημάτων ήταν η ημερομηνία της πραγματικής προσκομίσεως των δικαιολογητικών και όχι η 12η Δεκεμβρίου 2003, ημερομηνία κατά την οποία η αίτηση κατατέθηκε ηλεκτρονικώς.
- 22 Κατόπιν τούτου, η Génesis άσκησε αίτηση αναιρέσεως κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Με την αίτησή της, η Génesis, αφενός, αμφισβητεί την ερμηνεία του Tribunal Superior de Justicia de Madrid σχετικά με την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος και επισημαίνει ότι αν είχαν ερμηνευθεί ορθώς τα άρθρα 26 και 27 του κανονισμού 40/94 ως ημερομηνία καταθέσεως των αιτήσεων θα είχε θεωρηθεί η ημερομηνία κατά την οποία αυτές διαβιβάστηκαν στο ΓΕΕΑ και περιήλθαν σε αυτό. Συνεπώς, στην υπόθεση της κύριας δίκης, ως ημερομηνία καταθέσεως έπρεπε να θεωρηθεί η 12η Δεκεμβρίου 2003. Αφετέρου, η Génesis φρονεί ότι, μην αναγνωρίζοντας την προτεραιότητα των κοινοτικών σημάτων Rizo και Rizo, El Erizo, το Tribunal Superior de Justicia de Madrid παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχεία α και c, του νόμου 17/2001.
- 23 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Tribunal Supremo αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:
- «Έχει το άρθρο 27 του [τροποποιημένου] κανονισμού [40/94] την έννοια ότι είναι δυνατό να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνο η ημερομηνία αλλά και η ώρα και τα πρώτα λεπτά της καταθέσεως αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος ενώπιον του ΓΕΕΑ, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω δεδομένα καταγράφονται, προκειμένου να προσδιοριστεί η χρονική προτεραιότητα του σήματος αυτού έναντι εθνικού σήματος, για την καταχώριση του οποίου υποβλήθηκε αίτηση την ίδια ημέρα, όταν, κατά την εθνική διάταξη που διέπει την καταχώριση του εθνικού σήματος, λαμβάνεται υπόψη και η ώρα καταθέσεώς του;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 24 Επισημαίνεται ότι το ερώτημα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο βασίζεται στην παραδοχή ότι οι αιτήσεις καταχώρισεως των κοινοτικών σημάτων και του εθνικού σήματος κατατέθηκαν την ίδια ημέρα.
- 25 Μολονότι από την αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι το ΟΕΡΜ καθώς και το δικαστήριο που απεφάνθη επί της προσφυγής έκριναν ότι η ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως ήταν μεταγενέστερη της ημερομηνίας καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως εθνικού σήματος, το γεγονός αυτό δεν επηρεάζει, εντούτοις, το παραδεκτό της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως.
- 26 Ειδικότερα, κατά πάγια νομολογία, τα σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ερωτήματα που έχει υποβάλει το εθνικό δικαστήριο, εντός του πραγματικού και κανονιστικού πλαισίου που αυτό έχει προσδιορίσει με δική του ευθύνη και την ακρίβεια του οποίου δεν οφείλει να ελέγξει το

Δικαστήριο, απολαμβάνουν τεκμηρίου λυσιτέλειας (αποφάσεις της 15ης Μαΐου 2003, C-300/01, Salzmann, Συλλογή 2003, σ. I-4899, σκέψεις 29 και 31, της 7ης Ιουνίου 2007, C-222/05 έως C-225/05, van der Weerd κ.λπ., Συλλογή 2007, σ. I-4233, σκέψη 22, καθώς και της 16ης Δεκεμβρίου 2008, C-210/06, Cartesio, Συλλογή 2008, σ. I-9641, σκέψη 67). Το Δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να αποφανθεί επί αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που έχει υποβάλει εθνικό δικαστήριο μόνον όταν προδήλως προκύπτει ότι η ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης που ζητεί το εθνικό δικαστήριο δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή επίσης όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του υποβλήθηκαν (βλ., προπαρατεθείσα απόφαση Cartesio, σκέψη 67 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 27 Δεδομένου ότι η Génesis αμφισβήτησε τόσο ενώπιον του πρωτοβάθμιου όσο και ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου τη θέση ότι η ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικών σημάτων ήταν μεταγενέστερη της αιτήσεως καταχωρίσεως εθνικού σήματος, το συγκεκριμένο ζήτημα αποτελεί αντικείμενο της διαφοράς ενώπιον του δεύτερου δικαστηρίου. Ως εκ τούτου, δεν προκύπτει, τουλάχιστον κατά πρόδηλο τρόπο ότι η ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης που ζητεί το εθνικό δικαστήριο δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως.
- 28 Επομένως, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί απάντηση.

Επί της ουσίας

- 29 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί, κατ' ουσία, αν το άρθρο 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94 έχει την έννοια ότι μπορεί να ληφθεί υπόψη όχι μόνον η ημέρα αλλά και η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ενώπιον του ΓΕΕΑ, προκειμένου να καθορισθεί η προτεραιότητα τέτοιου είδους σήματος έναντι εθνικού σήματος που καταχωρίστηκε την ίδια ημέρα, ενώ δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας που διέπει την καταχώριση του δεύτερου σήματος, η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως είναι, συναφώς, τα κρίσιμα στοιχεία.
- 30 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι η προστασία των σημάτων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης χαρακτηρίζεται από τη συνύπαρξη πλειόνων καθεστώτων προστασίας.
- 31 Αφενός, η οδηγία 89/104 αποβλέπει, σύμφωνα με την πρώτη αιτιολογική της σκέψη, στην προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών περί σημάτων, προς εξάλειψη των υφισταμένων διαφορών οι οποίες μπορούν να παρεμποδίσουν την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και να νοθεύσουν τους όρους ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς.
- 32 Αληθεύει μεν, κατά την τρίτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 89/104, ότι «δεν φαίνεται αναγκαία η πλήρης προσέγγιση των νομοθεσιών περί σημάτων των κρατών μελών», πλην όμως η οδηγία εναρμονίζει βασικούς κανόνες ουσίας στον εν λόγω τομέα, δηλαδή, σύμφωνα με την ίδια αιτιολογική σκέψη, κανόνες που αφορούν τις εθνικές διατάξεις οι οποίες έχουν την πλέον άμεση επίδραση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, αυτή δε η αιτιολογική αυτή σκέψη δεν αποκλείει να είναι πλήρης η σχετική με τους κανόνες αυτούς εναρμόνιση (απόφαση της 16ης Ιουλίου 1998, C-355/96, Silhouette International Schmied, Συλλογή 1998, σ. I-4799, σκέψη 23, της 11ης Μαρτίου 2003, C-40/01, Ansul, Συλλογή 2003, σ. I-2439, σκέψη 27, και της 22ας Σεπτεμβρίου 2011, C-482/09, Budějovický Budvar, Συλλογή 2011, σ. I-8701, σκέψη 30).
- 33 Εντούτοις, η πέμπτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 89/104 διευκρινίζει ότι «τα κράτη μέλη παραμένουν ελεύθερα να καθορίσουν τις διαδικαστικές διατάξεις που αφορούν την καταχώριση, την έκπτωση ή την ακυρότητα των σημάτων που αποκτώνται με καταχώριση· ότι τα κράτη μέλη, παραδείγματος χάρη, καθορίζουν τη μορφή των διαδικασιών καταχώρισης και ακυρότητας,

αποφασίζουν αν τα προγενέστερα δικαιώματα πρέπει να προβάλλονται κατά τη διαδικασία καταχώρισης ή κατά τη διαδικασία ακυρότητας ή και στις δύο, και ακόμη, στην περίπτωση που τα προγενέστερα δικαιώματα μπορούν να προβληθούν στη διαδικασία καταχώρισης, προβλέπουν διαδικασία ανακοπής ή αυτεπάγγελτη εξέταση ή και τα δύο».

- 34 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η οδηγία 89/104 δεν περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τους τρόπους καταθέσεως ή τον καθορισμό της ημερομηνίας καταθέσεως των αιτήσεων καταχώρισεως εθνικών σημάτων. Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη παραμένουν ελεύθερα να θεσπίσουν στον τομέα αυτό ίδιες διατάξεις, αυτές είναι, κατά συνέπεια, δυνατό να διαφέρουν μεταξύ τους από το ένα κράτος μέλος στο άλλο.
- 35 Αφετέρου, ο σκοπός που επιδιώκει ο κανονισμός 40/94, όπως προκύπτει από τη δεύτερη αιτιολογική του σκέψη, συνίσταται στη θέσπιση κοινοτικού καθεστώτος σημάτων τα οποία θα προστατεύονται κατά τρόπο ομοιόμορφο και θα παράγουν τα αποτελέσματά τους σε ολόκληρο το έδαφος της Ένωσης (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 12ης Απριλίου 2011, C-235/09, DHL Express France, Συλλογή 2011, σ. I-2801, σκέψη 41).
- 36 Το καθεστώς των κοινοτικών σημάτων συνιστά αυτοτελές σύστημα το οποίο αποτελείται από ένα σύνολο κανόνων και επιδιώκει σκοπούς που προσιδιάζουν σ' αυτό, η δε εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη κάθε εθνικού συστήματος (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 25ης Οκτωβρίου 2007, C-238/06 P, Develley κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-9375, σκέψη 65, της 16ης Ιουλίου 2009, C-202/08 P και C-208/08 P, American Clothing Associates κατά ΓΕΕΑ και ΓΕΕΑ κατά American Clothing Associates, Συλλογή 2009, σ. I-6933, σκέψη 58, καθώς και της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, C-479/09 P, Evets κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 49).
- 37 Όντας σύστημα αυτοτελές και ανεξάρτητο των εθνικών συστημάτων, το καθεστώς των κοινοτικών σημάτων διαθέτει ίδιους κανόνες όσον αφορά τους τρόπους καταθέσεως αιτήσεως για την καταχώριση κοινοτικού σήματος, οι οποίοι περιέχονται στον τροποποιημένο κανονισμό 40/94 και τον κανονισμό 2868/95. Συγκεκριμένα, το άρθρο 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94 περιλαμβάνει ειδική διάταξη σχετικά με την ημερομηνία καταθέσεως αιτήσεως κοινοτικού σήματος, χωρίς να παραπέμπει συναφώς στις διατάξεις του εθνικού δικαίου.
- 38 Υπ' αυτές τις συνθήκες, προκειμένου να δοθεί απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα, πρέπει, καταρχάς, να καθορισθεί αν ο όρος «ημερομηνία καταθέσεως αιτήσεως κοινοτικού σήματος» του άρθρου 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94 έχει την έννοια ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον η ημέρα, αλλά και η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως της συγκεκριμένης αιτήσεως.
- 39 Δεύτερον, καίτοι η κατά το άρθρο 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94 ημερομηνία καταθέσεως αιτήσεως κοινοτικού σήματος έχει την έννοια ότι δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως της εν λόγω αιτήσεως, πρέπει να εξετασθεί, ωστόσο, αν αντιβαίνει προς το δίκαιο της Ένωσης η συνεκτίμηση των στοιχείων αυτών, δυνάμει του εθνικού δικαίου, προκειμένου να καθορισθεί η προτεραιότητα κοινοτικού σήματος έναντι εθνικού σήματος που κατατίθεται την ίδια ημέρα, όταν κατά την εθνική νομοθεσία η οποία διέπει την καταχώριση του δεύτερου σήματος η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως είναι κρίσιμα στοιχεία.
- Όσον αφορά τη σημασία και το περιεχόμενο της έννοιας «ημερομηνία καταθέσεως» του άρθρου 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94
- 40 Επισημαίνεται, καταρχάς, ότι από τις επιταγές τόσο της ενιαίας εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης όσο και της αρχής της ισότητας προκύπτει ότι το περιεχόμενο διατάξεως του δικαίου της Ένωσης που δεν περιέχει ρητή παραπομπή στο δίκαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό της έννοιας και του περιεχομένου της πρέπει κανονικά να ερμηνεύεται, σε ολόκληρη την Ένωση, κατά τρόπο αυτοτελή και ενιαίο, με βάση το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η διάταξη αυτή και τον σκοπό που επιδιώκει η οικεία

κανονιστική ρύθμιση (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 18ης Ιανουαρίου 1984, 327/82, Ekro, Συλλογή 1984, σ. 107, σκέψη 11, της 19ης Σεπτεμβρίου 2000, C-287/98, Linster, Συλλογή 2000, σ. I-6917, σκέψη 43, της 21ης Οκτωβρίου 2010, C-467/08, Padawan, Συλλογή 2010, σ. I-10055, σκέψη 32, και προπαρατεθείσα Budějovický Budvar, σκέψη 29).

- 41 Περαιτέρω, από τη νομολογία προκύπτει ότι ο προσδιορισμός της σημασίας και του περιεχομένου εκφράσεων ως προς τις οποίες το δίκαιο της Ένωσης δεν παρέχει κανέναν ορισμό πρέπει να γίνεται σύμφωνα με το σύνηθες νόημά τους στην καθημερινή γλώσσα, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου αυτές χρησιμοποιούνται και των σκοπών που επιδιώκει η ρύθμιση της οποίας αποτελούν τμήμα (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 10ης Μαρτίου 2005, C-336/03, easyCar, Συλλογή 2005, σ. I 1947, σκέψη 21, της 22ας Δεκεμβρίου 2008, C 549/07, Wallentin-Hermann, Συλλογή 2008, σ. I-11061, σκέψη 17, της 29ης Ιουλίου 2010, C 151/09, UGT-FSP, Συλλογή 2010, σ. I 7587, σκέψη 39, και Budějovický Budvar, προπαρατεθείσα, σκέψη 39).
- 42 Τέλος, λόγω της ανάγκης ομοιόμορφης ερμηνείας των κειμένων κάθε διάταξης στις διάφορες γλώσσες, απαιτείται, αν υπάρχουν διαφορές μεταξύ των κειμένων αυτών, η οικεία διάταξη να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με την όλη οικονομία και τον σκοπό της ρύθμισης στην οποία εντάσσεται (αποφάσεις της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-72/95, Kraaijeveld κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-5403, σκέψη 28, της 19ης Απριλίου 2007, C-63/06, Profisa, Συλλογή 2007, σ. I-3239, σκέψη 14, καθώς και της 15ης Δεκεμβρίου 2011, C-585/10, Møller, Συλλογή 2011, σ. I-13407, σκέψη 26).
- 43 Από τη συγκριτική εξέταση των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων του άρθρου 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι αυτές εμφανίζουν ορισμένες αποκλίσεις.
- 44 Ειδικότερα, στην τσεχική, γερμανική, φινλανδική, ουγγρική, σλοβακική, φινλανδική και σουηδική απόδοση του προαναφερθέντος άρθρου αναφέρεται στον τίτλο και το σώμα αυτού η ημέρα της καταθέσεως («Den rodání», «Anmeldetag», «A bejelentés napja», «Deñ rodania», «Hakemispäivä», «Ansökningsdag»), ενώ στη λιθουανική και πολωνική εκδοχή του ίδιου άρθρου διευκρινίζεται ότι η ημερομηνία καταθέσεως («Padavimo data», «Data zgłoszenia») αντιστοιχεί στην ημέρα («diena», «dzień») κατά την οποία κατατέθηκε η αίτηση.
- 45 Αντιθέτως, στις λοιπές γλωσσικές αποδόσεις χρησιμοποιείται αποκλειστικώς ο όρος «ημερομηνία καταθέσεως» της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.
- 46 Εντούτοις, σκόπιμο είναι να μην προσδίδεται μεγάλη σημασία στις αποκλίσεις των προαναφερθεισών γλωσσικών αποδόσεων, καθόσον κατά την κοινή αντίληψη ο όρος «ημερομηνία» υποδηλώνει γενικώς την ημέρα του μήνα, τον μήνα και το έτος κατά το οποίο εκδόθηκε η πράξη ή έλαβε χώρα ένα γεγονός. Ομοίως, ο προσδιορισμός της ημέρας κατά την οποία εκδίδεται μια πράξη ή λαμβάνει χώρα ένα γεγονός προϋποθέτει, κατά την κοινή αντίληψη, και τον προσδιορισμό του μήνα και του έτους.
- 47 Εντούτοις, η υποχρέωση προσδιορισμού της ημερομηνίας ή της ημέρας δεν προϋποθέτει, κατά την κοινή αντίληψη, προσδιορισμό της ώρας και κατά μείζονα λόγο του λεπτού. Επομένως, ελλείψει ρητής μνείας στο άρθρο 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94 στην ώρα και το λεπτό της καταθέσεως της αιτήσεως κοινοτικού σήματος, ο κοινοτικός νομοθέτης δεν θεώρησε προφανώς ότι τα στοιχεία αυτά είναι αναγκαία, προκειμένου να καθορισθεί ο χρόνος καταθέσεως της αιτήσεως κοινοτικού σήματος και, επομένως, η προτεραιότητά του σε σχέση με κάποιο άλλο σήμα.
- 48 Τέτοιου είδους ερμηνεία απορρέει επίσης από το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται το άρθρο 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94. Ειδικότερα, ο κανόνας 5 του κανονισμού 2868/95, που διευκρινίζει τις ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί το ΓΕΕΑ, η κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας ενός κράτους μέλους ή το Γραφείο Σημάτων της Μπενελούξ, κατά την κατάθεση αιτήσεως κοινοτικού σήματος, επιβάλλει μόνον την υποχρέωση να προσδιορίζεται στην αίτηση η ημερομηνία παραλαβής της συγκεκριμένης αιτήσεως και όχι η ώρα και το λεπτό της συγκεκριμένης ημερομηνίας.

- 49 Πρέπει να θεωρηθεί ότι, αν ο κοινοτικός νομοθέτης είχε κρίνει ότι η ώρα και το λεπτό της αιτήσεως κοινοτικού σήματος πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ως συστατικά στοιχεία της «ημερομηνίας καταθέσεως» της εν λόγω αιτήσεως κατά την έννοια του άρθρου 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94, η διευκρίνιση αυτή θα έπρεπε να είχε περιληφθεί στον κανονισμό 2868/95.
- 50 Συναφώς, από το γεγονός ότι από τις πληροφορίες που παρατίθενται στον ιστότοπο του ΓΕΕΑ προκύπτει ότι ημερομηνία καταθέσεως είναι η ημερομηνία κατά την οποία κατατίθενται στο ΓΕΕΑ τα έγγραφα που προβλέπει το άρθρο 26 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94 σε ώρα κεντρικής Ευρώπης (GMT +1) δεν είναι δυνατό να συναχθεί, παρά ταύτα, το συμπέρασμα ότι η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως τέτοιου είδους αιτήσεως είναι κρίσιμα, προκειμένου να καθορισθεί η προτεραιότητα του σήματος. Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 61 των προτάσεων του, η αναφορά στην ώρα χρησιμεύει απλώς στον καθορισμό της ημερομηνίας καταθέσεως ενώπιον του ΓΕΕΑ.
- 51 Το γεγονός, στο οποίο προσέδωσε έμφαση η Génesis στην υπόθεση της κύριας δίκης, ότι κατά την ηλεκτρονική υποβολή των αιτήσεων καταχωρίσεως κοινοτικών σημάτων το ΓΕΕΑ πιστοποιεί *de facto* την ημέρα και την ώρα της καταθέσεως των εν λόγω αιτήσεων είναι επίσης άνευ σημασίας.
- 52 Ασφαλώς, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 2, της αποφάσεως EX-11-03 του προέδρου του Γραφείου, της 18ης Απριλίου 2011, σχετικά με τα ηλεκτρονικά μηνύματα από και προς το Γραφείο («Βασική απόφαση περί ηλεκτρονικών μηνυμάτων»), στον αποστολέα αποστέλλεται ένα ηλεκτρονικό μήνυμα που επιβεβαιώνει την παραλαβή της αιτήσεως κοινοτικού σήματος, συμπεριλαμβανομένης και της ηλεκτρονικής, στο οποίο εμφανίζονται η ημερομηνία και η ώρα της λήψεως της εν λόγω αιτήσεως. Εντούτοις, από το ίδιο άρθρο 10, παράγραφος 2, προκύπτει ότι το μήνυμα που επιβεβαιώνει την παραλαβή της προαναφερθείσας αιτήσεως περιέχει μνεία κατά την οποία ως ημερομηνία παραλαβής λογίζεται η ημερομηνία της καταθέσεως υπό τον όρο ότι έχει καταβληθεί τέλος εντός της ταχθείσας προθεσμίας, χωρίς να αναφέρεται συναφώς η ώρα της παραλαβής της αιτήσεως.
- 53 Εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι αίτηση κοινοτικού σήματος μπορεί να κατατεθεί, κατά το άρθρο 25, παράγραφος 1, του τροποποιημένου κανονισμού 40/94, κατ' επιλογή, ενώπιον του ΓΕΕΑ ή ενώπιον της κεντρικής υπηρεσίας βιομηχανικής ιδιοκτησίας ενός κράτους μέλους ή του Γραφείου Σημάτων της Μπενελούξ, αν η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως αιτήσεως κοινοτικού σήματος έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη, τέτοιου είδους υποχρέωση θα έπρεπε να απορρέει ρητώς από διατάξεις γενικής εφαρμογής και όχι από την απόφαση του προέδρου του ΓΕΕΑ σχετικά με την κατάθεση των αιτήσεων κοινοτικών σημάτων με ηλεκτρονικά μέσα.
- 54 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται το συμπέρασμα ότι η έννοια της ημερομηνίας καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος που προβλέπει το άρθρο 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94 προϋποθέτει τη συνεκτίμηση της ημέρας της καταθέσεως αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αλλά όχι της ώρας και του λεπτού αυτής.

Όσον αφορά τη συνεκτίμηση της ώρας και του λεπτού της καταθέσεως δυνάμει του εθνικού δικαίου

- 55 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να εξετασθεί αν είναι, παρά ταύτα, αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης η συνεκτίμηση δυνάμει του εθνικού δικαίου της ώρας και του λεπτού της καταθέσεως της αιτήσεως κοινοτικού σήματος, προκειμένου να καθορισθεί η προτεραιότητα κοινοτικού σήματος έναντι εθνικού που κατατέθηκε την ίδια ημέρα, οσάκις κατά την εθνική νομοθεσία που διέπει την καταχώριση του δεύτερου σήματος η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως είναι κρίσιμα στοιχεία.
- 56 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 37 της παρούσας αποφάσεως, ότι, ως αυτοτελές σύστημα, το καθεστώς των κοινοτικών σημάτων διαθέτει ίδιους κανόνες όσον αφορά την ημερομηνία καταθέσεως κοινοτικού σήματος, χωρίς να παραπέμπει σε διατάξεις του εθνικού δικαίου.

- 57 Συνεπώς, η ημερομηνία καταθέσεως κοινοτικού σήματος μπορεί να προσδιορίζεται μόνον βάσει των κανόνων του δικαίου της Ένωσης, χωρίς να ασκούν συναφώς επιρροή οι λύσεις που προβλέπουν τα δίκαια των κρατών μελών.
- 58 Συγκεκριμένα, αφενός, όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 63 των προτάσεων του, από τη συνδυασμένη ανάγνωση των άρθρων 14 και 97 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι η δυνατότητα εφαρμογής του εθνικού δικαίου περιορίζεται σε ζητήματα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του τροποποιημένου κανονισμού 40/94.
- 59 Αφετέρου, αν γινόταν δεκτό, σε περίπτωση όπως η επίδικη, στο πλαίσιο της οποίας κοινοτικό σήμα αντιτάσσεται στην καταχώριση εθνικού σήματος, ότι η ημερομηνία της καταθέσεως του εν λόγω σήματος προσδιορίζεται λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του εθνικού δικαίου, θα διακυβευόταν ο ομοιόμορφος χαρακτήρας της προστασίας των κοινοτικών σημάτων. Συγκεκριμένα, στον βαθμό που, όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 34 της παρούσας αποφάσεως, τα κράτη μέλη παραμένουν ελεύθερα να καθορίζουν τους τρόπους καταθέσεως των εθνικών σημάτων, θα υπήρχε ο κίνδυνος η έκταση της προστασίας της οποίας απολαύει το κοινοτικό σήμα να διαφέρει από κράτος σε κράτος.
- 60 Το συμπέρασμα ότι η ημερομηνία καταθέσεως κοινοτικού σήματος μπορεί να προσδιορίζεται μόνον βάσει των κανόνων του δικαίου της Ένωσης δεν αναιρείται από το άρθρο 32 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94, δυνάμει του οποίου η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στην οποία έχει δοθεί ημερομηνία καταθέσεως ισχύει στα κράτη μέλη, ως νομότυπη εθνική κατάθεση, λαμβανομένου, ενδεχομένως, υπόψη του δικαιώματος προτεραιότητας που προβάλλεται σε υποστήριξη της αίτησης κοινοτικού σήματος.
- 61 Ειδικότερα, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 65 των προτάσεων του, η διάταξη αυτή δεν τροποποιεί την κοινοτική έννοια της «ημερομηνίας καταθέσεως» ούτε προϋποθέτει επικουρική εφαρμογή του εθνικού δικαίου, αλλά προσδίδει απλώς στις αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικών σημάτων που κατατίθενται στο ΓΕΕΑ νομικό κύρος ίδιο με αυτό των αιτήσεων που κατατίθενται στα εθνικά γραφεία.
- 62 Ως εκ τούτου, είναι αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης η συνεκτίμηση δυνάμει του εθνικού δικαίου της ώρας και του λεπτού της καταθέσεως της αιτήσεως κοινοτικού σήματος, προκειμένου να καθορισθεί η προτεραιότητα κοινοτικού σήματος έναντι εθνικού που κατατέθηκε την ίδια ημέρα, οσάκις κατά την εθνική νομοθεσία που διέπει την καταχώριση του δεύτερου σήματος η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως είναι, συναφώς, κρίσιμα στοιχεία.
- 63 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 27 του τροποποιημένου κανονισμού 40/94 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον η ημέρα, αλλά και η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο ΓΕΕΑ, προκειμένου να καθορισθεί η προτεραιότητα κοινοτικού σήματος έναντι εθνικού που κατατέθηκε την ίδια ημέρα, οσάκις κατά την εθνική νομοθεσία που διέπει την καταχώριση του δεύτερου σήματος η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως είναι, συναφώς, κρίσιμα στοιχεία.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 64 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2003, της 27ης Οκτωβρίου 2003, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον η ημέρα, αλλά και η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), προκειμένου να καθορισθεί η προτεραιότητα κοινοτικού σήματος έναντι εθνικού που κατατέθηκε την ίδια ημέρα, οσάκις κατά την εθνική νομοθεσία που διέπει την καταχώριση του δεύτερου σήματος η ώρα και το λεπτό της καταθέσεως είναι, συναφώς, κρίσιμα στοιχεία.

(υπογραφές)